

NATURĂ, ISTORIE ȘI TRADIȚIE PE VALEA TAZLĂULUI

INDEPENDENȚA
ROMÂNIA
*Independența
prin Cultură*

Pornind dintr-un capăt în celălalt al țării întâlnești locuri pitorești, fermecătoare, cu oameni prietenoși și ospitalieri, cu obiceiuri și tradiții autentice, fără egal. Un asemenea loc superb, oricând de revăzut este și Valea Tazlăului din județul Bacău, oază de frumusețe naturală cu rezonanță istorică, culturală și nostalgică mai puțin cunoscută și mediatizată pe hărțile turistice ale României.

Apa Tazlăului se formează în localitatea Tescani (sat al comunei Berești-Tazlău) la confluența râurilor Tazlăul Mare (care izvorăște din Munții Tarcău, nu departe de Mănăstirea Tazlău cu Biserica Nașterea Maicii Domnului ctitorită de Ștefan cel Mare în 1496-1497) și Tazlăul Sărat (care și are punctul de pornire în zona comunei Zemeș - unde s-a născut pictorul Nicu Enea). După un parcurs mirific de aproximativ 40 de km (în linie dreaptă pe harta rutieră) în care, de la Tescani, în aval, udă comunele Berești-Tazlău, Sănduleni, Livezi, Verești și altele, se varsă în râul Trotuș pe la Onești, orașul de obârșie al Nadiei Comăneci și Loredanei Groza.

În satul Tescani (situat la circa 35 km de Bacău), într-o zonă colinară, străjuită de dealurile subcarpatice și de păduri seculare, într-un splendid parc natural, se găsește Conacul „Rosetti -

Tescanu”, monument istoric și de arhitectură de valoare inestimabilă, înscris în patrimoniul cultural-național al României. Ansamblul arhitectural cuprinde Conacul familiei boierești Rosetti-Tescanu, construit în 1880, biserica din lemn „Sfântul Gheorghe”, ctitorită în 1769, fabrica de spirt „Rosetti”, clădită în 1840 și parcul conacului în care se află statuia lui George Enescu.

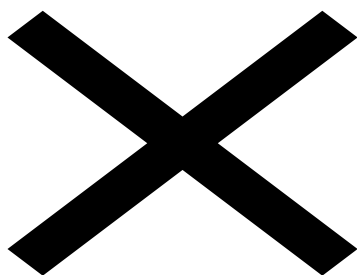
În prezent, imobilul este deschis publicului vizitator, constituind secția „Dumitru și Alice Tescanu – George Enescu” a Muzeului Național „George Enescu” din Capitală. Acesta a fost locul de suflet al marelui muzician (1890-1955) care l-a frecventat adesea începând din 1909. În Conacul familiei de sânge albastru Rosetti-Tescanu, se desfășurau serate muzicale la care erau invitați Regina Mamă, generalul Averescu, Nae Ionescu și alte personalități ale vremii. Aici, compozitorul a cunoscut-o și îndrăgit-o pe frumoasa prințesă Maruca Rosetti (1878-1965) cu care avea să se căsătorească în 1937. În acest loc de vis, despre care se spunea că „se lasă iubit și își iubește la rându-i viețuitorii”, Enescu a finalizat capodopera sa, „Oedip”.

După plecarea definitivă din România (1946), așezământul a fost donat statului român, fiind și în prezent un important centru cultural.

Localitatea Tescni nu este însă singurul loc de pe Valea Tazlăului încărcat de legendă și spiritualitate.

În comuna Berești-Tazlău se mai găsesc două biserici din lemn - monumente istorice, „Sfântul Ilie”, construită în 1883 și „Sfântul Nicolae”, construită în 1819. Și în satul Enăchești (aparținând tot comunei Berești-Tazlău), într-o zonă la fel de încântătoare, pe malurile pârâului Nadișa (afluent al Tazlăului) se găsesc două biserici frumoase - una catolică și una ortodoxă, situată în imediata apropiere a cimitirului „din deal” care adăpostește rămășițele pământești ale familiei Rafael, deținătoarea unei întinse moșii pe Valea Tazlăului. Conu’ Dumitru Rafael, avocat de profesie, aidoma boierului unionist Costache Rosetti de la Tescani (bunicul Marucăi Enescu), era iubit de săteni, întrucât, spre deosebire de alți latifundiar, care-și biciuiau argații și-i obligau să le culeagă viile, cu botnița la gură, acesta îi respecta, le vorbea frumos și, mai ales, le dădea bucăți din pământurile sale pentru a le munci și culege roadele independent.

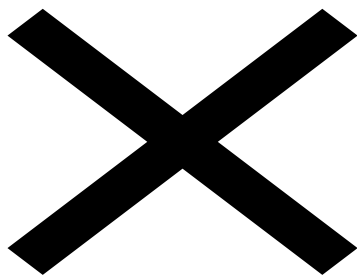
Generozitatea boierului Rafael avea să fie răsplătită „cu vârf și îndesat” în 1907, când, țăranii de pe moșia „rafaileștilor” s-au pus „scut viu” în fața furiei răsculaților, care, în jur, făcuseră „pârjol și prăpăd”, iar aici, auzind că „aista-i om bun” au plecat în altă direcție.

În Enăchești ca și în celălalte sate ale comunei Berești-Tazlău este renumită „Capra” - vechi obicei popular tradițional, care oferă de sărbători reprezentații originale, unicat. Tot de sărbători, au loc, periodic, bâlciuri cu muzică, dansuri și antren, de la care nu lipsesc „mascații”, „Roata Norocului” sau turta dulce.

Din păcate, în anii din urmă, îndeosebi după 1991 - când s-au produs inundații catastrofale, Tazlăul și-a mai modificat cursul, „înghițind” locuri de plajă, scăldat și pescuit precum „Ghiolul lui Iacobache”, dar pe lunca sa mai sunt locuri bune de picnic, baie sau pescuit. Râul Tazlău creează un cadru natural admirabil, veritabil „colț de rai” din România. În satele vechi de secole aflate pe Valea Tazlăului trăiesc oameni harnici, pricepuți și mândri, urmașii răzeșilor lui Ștefan (familia Măciucă

Neica și altele), împrărietăriți și răsplătiți pentru vitejia lor în războaiele de apărare a gliei și creștinătății.

Locuitorii acestor meleaguri țin la loc de cinste tradițiile și obiceiurile strămoșești, pe care le transmit din generație în generație, cel mai răspândit meșteșug fiind „tâmplăritul”.

În gospodăriile lor mai sunt obiecte de mobilier străvechi bine păstrate, scrinuri, laițe, colțare, blidare etc, dar și icoane, ii și alte țesături vestigii ale trăirii românești pe aceste plaiuri. „Un tărâm de basm”, spațiu unic al simțirii și creativității românești, al făuritorilor de istorie continuă pe acest pământ binecuvântat, unde fiecare măgură, pădure, apă, stâncă își are povestea sa magică, transmisă prin viu grai, cu un parfum local nemaîntâlnit altundeva.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

Aici, și vestiții „mucenici moldovenești pe Valea Tazlăului” (colaci în formă de 8, stropiți temeinic cu esențe aromate și tăvăliți serios în multă miere de albine și miez de nucă din belșug) de culoare aurie au un gust aparte, fiind preparați după o rețetă specială în aluatul frământat, gospodinele punând un ingredient misterios, numai de ele știut, și anume „oleacă de amor”. Iar dacă mai guști și o „dulceață” de cireșe amare și un păhărel de vinișor ispititor, tu, călătorule împătimit, n-ai cum să nu revii nerăbdător, căci Valea Tazlăului îți oferă cu generozitate toate aceste plăceri legitime de neuitat.

HORAȚIU MĂNDĂȘESCU